

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (tretia komora)

z 28. septembra 2022*

„Prístup k dokumentom – Nariadenie (ES) č. 1049/2001 – Dokumenty týkajúce sa vyšetovania bývalého predsedu vlády Českej republiky v súvislosti so zneužitím finančných prostriedkov EÚ a možnými konfliktmi záujmov – Zamietnutie prístupu – Výnimka vzťahujúca sa na ochranu účelu inšpekcie, vyšetovania a auditu – Čiastočný zánik záujmu na konaní – Čiastočné zastavenie konania – Povinnosť odôvodnenia“

Vo veci T-174/21,

Agrofert, a.s., so sídlom v Prahe (Česká republika), v zastúpení: S. Sobolová, advokátka,

žalobca,

proti

Európskemu parlamentu, v zastúpení: N. Görlitz, J.-C. Puffer a O. Hrstková Šolcová, splnomocnení zástupcovia,

žalovanému,

ktorého v konaní podporuje:

Európska komisia, v zastúpení: C. Ehrbar, M. Salyková a J. Hradil, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania,

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia komora),

v zložení: predseda komory G. De Baere (spravodajca), sudcovia G. Steinfatt a S. Kingston,

tajomník: E. Coulon,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na to, že účastníci konania nepredložili návrh na nariadenie pojednávania v lehote troch týždňov od doručenia oznámenia o skončení písomnej časti konania, a keďže sa na základe článku 106 ods. 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu rozhodlo, že o žalobe sa rozhodne bez ústnej časti konania,

* Jazyk konania: čeština.

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Svojou žalobou podanou na základe článku 263 ZFEÚ sa žalobkyňa, spoločnosť Agrofert, a.s., domáha zrušenia rozhodnutia Európskeho parlamentu A(2019) 8551 C (D 300153) z 15. januára 2021 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktorým jej Parlament zamietol prístup k dvom dokumentom týkajúcim sa vyšetrovania bývalého predsedu vlády Českej republiky v súvislosti so zneužitím finančných prostriedkov EÚ a možnými konfliktmi záujmov.

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 2 Žalobkyňa je česká holdingová spoločnosť, ktorá ovláda viac ako 230 spoločností pôsobiacich v rôznych odvetviach hospodárstva, ako je poľnohospodárstvo, výroba potravín, chemický priemysel alebo médiá. Pôvodne ju založil pán Andrej Babiš, ktorý sa v roku 2017 stal predsedom vlády Českej republiky a v tejto funkcii pôsobil až do decembra 2021.
- 3 Listom z 31. júla 2020 žalobkyňa predložila Parlamentu žiadosť o prístup k dokumentom na základe nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 2001, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331).
- 4 Vo svojej žiadosti žalobkyňa uviedla, že uznesenie Parlamentu 2019/2987(RSP) z 19. júna 2020 o obnovení trestného stíhania predsedu vlády Českej republiky v súvislosti so zneužitím finančných prostriedkov EÚ a možnými konfliktmi záujmov (Ú. v. EÚ C 362, 2021, s. 37, ďalej len „uznesenie“) obsahovalo tvrdenie, že A. Babiš po svojom vymenovaní za predsedu vlády Českej republiky stále ovláda skupinu Agrofert. Žalobkyňa, ktorá toto tvrdenie považuje za nesprávne, uviedla, že by ju zaujímal, aké zdroje a informácie mal Parlament k dispozícii pred prijatím uznesenia, s výnimkou správy o vyšetrovacej misii výboru Parlamentu pre kontrolu rozpočtu (CONT) v Českej republike z 26. až 28. februára 2020 (ďalej len „správa o vyšetrovacej misii“), ktorá obsahuje rovnaké tvrdenie. Požiadala teda o prístup po prvé ku všetkým dokumentom zhromaždeným alebo použitým výborom Parlamentu pre kontrolu rozpočtu ako dôkazy pre tvrdenie, že predseda vlády Českej republiky A. Babiš stále kontroluje skupinu Agrofert, a ďalšie tvrdenia týkajúce sa žalobkyne alebo skupiny Agrofert obsiahnuté v správe o vyšetrovacej misii, po druhé ku všetkým dokumentom, ktoré boli použité pri príprave návrhu uznesenia Parlamentu z 15. júna 2020 o obnovení trestného stíhania predsedu vlády Českej republiky v súvislosti so zneužitím finančných prostriedkov EÚ a možnými konfliktmi záujmov, a po tretie ku všetkým dokumentom, ktoré poskytli alebo si vyžiadali členovia Parlamentu alebo politické skupiny Parlamentu v súvislosti s uznesením alebo návrhom uznesenia.
- 5 Rozhodnutím zo 14. septembra 2020 Parlament odpovedal na žiadosť žalobkyne. Parlament na jednej strane identifikoval určité dokumenty ako zodpovedajúce tejto žiadosti a informoval žalobkyňu, že časť týchto dokumentov je verejne prístupná. Na druhej strane Parlament na základe článku 4 ods. 1 písm. a) tretej zarážky a článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001 zamietol prístup ku dvom dokumentom (ďalej len „požadované dokumenty“), a to po prvé k listu člena Európskej komisie G. Oettingera predsedovi vlády Českej republiky z 29. novembra 2018, spis. zn. ARES (2018) 6120850 (ďalej len „list Komisie“) a po druhé k záverečnej audítorskej správe Komisie z 29. novembra 2019, spis. zn. ARES (2019) 7370050, týkajúcej sa auditu fungovania systémov riadenia a kontroly zavedených v Českej republike na

zabránenie konfliktom záujmov v súlade s článkami 72 až 75 a 125 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1303/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa stanovujú spoločné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde, Kohéznom fonde, Európskom poľnohospodárskom fonde pre rozvoj vidieka a Európskom námornom a rybárskom fonde a ktorým sa stanovujú všeobecné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde, Kohéznom fonde a Európskom námornom a rybárskom fonde, a ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 1083/2006 (Ú. v. EÚ L 347, 2013, s. 320) (ďalej len „záverečná auditorská správa“).

- 6 Listom z 9. októbra 2020, ktorý Parlament zaregistroval 28. októbra 2020, žalobkyňa podala opakovanú žiadosť, ktorou žiadala Parlament o prehodnotenie svojho stanoviska. Domnievala sa, že vybavovanie jej pôvodnej žiadosti nebolo v súlade s nariadením č. 1049/2001. Po prvé usúdila, že zoznam dokumentov identifikovaných Parlamentom bol neúplný, a po druhé, že zamietnutie prístupu k požadovaným dokumentom bolo neodôvodnené.
- 7 V napadnutom rozhodnutí Parlament najprv uviedol, že dokumenty uvedené v jeho rozhodnutí zo 14. septembra 2020 sú všetky dokumenty, ktoré má k dispozícii a na ktoré sa vzťahuje žiadosť žalobkyne. Parlament následne potvrdil svoje rozhodnutie o zamietnutí prístupu k požadovaným dokumentom na základe článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001, ktorý sa týka ochrany účelu inšpekcií, vyšetrovania a auditu.
- 8 Parlament pripomenul, že vzhľadom na to, že Komisia je autorom požadovaných dokumentov, viedol s ňou konzultácie podľa článku 4 ods. 4 nariadenia č. 1049/2001, aby získal jej stanovisko k možnému sprístupneniu týchto dokumentov. Komisia informovala Parlament o tom, že sprístupnenie požadovaných dokumentov by narušilo prebiehajúce vyšetrovania a audity v súvislosti s otázkami vznesenými v uznesení a ohrozilo by jednotu a celistvosť ich výsledkov.
- 9 Parlament konštatoval, že požadované dokumenty vypracovala Komisia v rámci prebiehajúceho vyšetrovania možného porušenia práva Európskej únie týkajúceho sa predchádzania konfliktom záujmov zo strany Českej republiky a že by ich sprístupnenie ohrozilo účel tohto vyšetrovania.
- 10 Parlament po prvé uviedol, že účelom vyšetrovaní Komisie v súvislosti s možnými porušeniami práva Únie je dať dotknutému členskému štátu príležitosť splniť si povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tohto práva, a umožniť mu výkon jeho práva brániť sa proti námietkam Komisie. Usúdil, že dotknutý členský štát je oprávnený očakávať od Komisie zachovanie dôvernosti, inak by začatie dialógu medzi Komisiou a týmto členským štátom na ukončenie údajného porušenia práva Únie, s cieľom zabezpečiť dodržiavanie práva Únie a vyhnúť sa nutnosti začať súdne konanie, mohlo byť ešte ťažšie. Konštatoval, že dôverná povaha odôvodňuje zamietnutie prístupu k dokumentom, ktoré súvisia s vyšetrovaniami Komisie a mohli by prípadne viesť ku konaniu o porušení práva Únie.
- 11 Po druhé Parlament uviedol, že ako bolo uvedené v uznesení, vyšetrovatelia a osoby zainteresované na vyšetrovaní sú podľa všetkého obklopené atmosférou hrozieb. Dospel k názoru, že predčasné zverejnenie požadovaných dokumentov by tak malo negatívny vplyv na úroveň spolupráce medzi vyšetrovateľmi a zainteresovanými osobami, ktoré by boli vystavené dodatočnému vonkajšiemu tlaku, čo by ohrozilo schopnosť Komisie viesť svoje vyšetrovanie čo najefektívnejšie. Bola by tiež ohrozená kvalita informácií, ktoré môžu vyšetrovatelia zhromažďovať.

- 12 Z týchto dôvodov sa Parlament domnieval, že verejný prístup k požadovaným dokumentom by ohrozil účel vyšetrovania Komisie.
- 13 Napokon uviedol, že právo žalobkyne na obhajobu, na ktoré sa odvoláva vo svojej opakovanej žiadosti, predstavuje súkromný záujem, a nie prevažujúci verejný záujem. Domnieval sa, že v prejednávanej veci nebolo preukázané, že by verejný záujem na sprístupnení požadovaných dokumentov prevažoval nad záujmom na ochrane účelu vyšetrovania Komisie.

O skutkových okolnostiach, ktoré nastali po podaní prejednávanej žaloby

- 14 Dňa 23. apríla 2021 Komisia uverejnila na svojich internetových stránkach záverečnú audítorskú správu vo verzii, v ktorej boli odstránené údaje týkajúce sa vnútorného fungovania trustových fondov AB Private Trust I a AB Private Trust II, ako aj osobné údaje dotknutých fyzických osôb.
- 15 Komisia na svojich internetových stránkach uviedla:

„Od vydania záverečnej správy o audite sa dosiahol pokrok pri objasnení niektorých zistení z auditu..., [a s cieľom] zodpovedajúcim spôsobom vykonať odporúčania auditu... alebo čiastočne riešiť ďalšie odporúčania. České orgány tiež zabezpečili určité zlepšenia v systéme riadenia a kontroly s cieľom zmierniť možné konflikty záujmov úradníkov verejnej správy.

Vzhľadom na preventívne opatrenia prijaté programovými orgánmi na žiadosť Komisie neboli na operácie, ktorých sa týkajú výsledky auditu, vykázané nijaké výdaje a finančné prostriedky EÚ tak zostávajú chránené pred rizikami zistenými počas auditu.

Upozornenie: Európska komisia v zásade neuverejňuje svoje správy o audite alebo informácie súvisiace s auditom, okrem výnimočných situácií, keď existuje dôležitý verejný záujem na transparentnosti informácií. Táto záverečná správa o audite sa uverejňuje s prihliadnutím na požiadavky na ochranu určitých informácií, ako sú osobné údaje alebo obchodné tajomstvo podľa nariadenia č. 1049/2001.“

Návrhy účastníkov konania

- 16 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil napadnuté rozhodnutie,
 - uložil Parlamentu povinnosť nahradiť trovy konania.
- 17 Parlament podporovaný Komisiou navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
 - uložil žalobkyňi povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

- 18 Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody, ktoré sú v podstate založené na porušení článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Parlament nepreukázal, že podmienky zamietnutia prístupu k požadovaným dokumentom boli dodržané. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Parlament nezohľadnil existenciu prevažujúceho verejného záujmu na sprístupnení požadovaných dokumentov.

O návrhu na vyňatie viacerých dokumentov priložených k žalobe zo súdneho spisu

- 19 Komisia žiada, aby boli určité dokumenty obsiahnuté v prílohách A.10 až A.12 k žalobe vylúčené zo súdneho spisu. Ide o návrh audítorskej správy z 20. mája 2019, o záverečnú audítorskú správu a o audítorský „follow-up“ list z 22. októbra 2020 (ďalej len „follow-up list“), ku ktorým Komisia podľa svojich slov neposkytla plný prístup.
- 20 Komisia uvádza, že dcérske spoločnosti žalobkyne získali prístup k časti „follow-up“ listu na účely vnútroštátneho správneho konania týkajúceho sa poskytnutia dotácií. Komisia uvádza, že na žiadosť Městského soudu v Praze (Česká republika) 4. februára 2021 súhlasila s tým, aby bol prístup k návrhu audítorskej správy a k záverečnej audítorskej správe poskytnutý jednej zo spoločností skupiny Agrofert, avšak len na účely vnútroštátneho súdneho konania. Uvádza, že 23. apríla 2021 uverejnila záverečnú audítorskú správu vo verzii, v ktorej boli odstránené údaje týkajúce sa vnútorného fungovania trustových fondov AB Private Trust I a AB Private Trust II, ako aj osobné údaje dotknutých fyzických osôb.
- 21 Preto sa domnieva, že ponechanie týchto troch dokumentov v spise v prejednávanej veci by žalobkyni umožnilo obísť jednak povinnosť zachovávať dôvernosť, ktorú Komisia uviedla pri poskytnutí dotknutých dokumentov v súlade so zásadou lojálnej spolupráce, a jednak postup stanovený nariadením č. 1049/2001 pre žiadosť o prístup k dokumentom.
- 22 Žalobkyňa tvrdí, že dokumenty obsiahnuté v prílohách A.10 až A.12 k žalobe zodpovedajú dokumentom, ktoré boli uverejnené v českých médiách a ktoré sú ešte prístupné na internete. Nejde teda o dokumenty, ktoré by Komisia poskytla v rámci režimu dôvernosti žalobkyni alebo niektorej z jej dcérskych spoločností, ktoré tiež predložili záverečnú audítorskú správu, tak ako bola uverejnená v tlači, v rámci svojich žalôb na Všeobecnom súde zapísaných pod číslami vecí T-101/21 a T-213/21.
- 23 Je potrebné pripomenúť, že v práve Únie platí zásada voľného hodnotenia dôkazov, z ktorej vyplýva, že prípustnosť dôkazu, ktorý bol včas predložený, možno pred súdmi Únie spochybníť iba na základe toho, že tento dôkaz bol získaný nezákonne (pozri rozsudok z 30. septembra 2021, Dvor audítorov/Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, bod 104 a citovanú judikatúru).
- 24 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že ani prípadný dôverný charakter dotknutých dokumentov, ani skutočnosť, že mohli byť získané nezákonne, v zásade nebránia tomu, aby sa ponechali v spise. Neexistuje totiž ustanovenie, ktoré by výslovne zakazovalo zobrať do úvahy nezákonne získané dôkazy (pozri rozsudok z 8. novembra 2018, QB/ECB, T-827/16, EU:T:2018:756, bod 63 a citovanú judikatúru).
- 25 V prejednávanej veci je nesporné, že Komisia sprístupnenie úplného znenia dokumentov obsiahnutých v prílohách A.10 až A.12 k žalobe nepovolila.

- 26 Po prvé vzhľadom na to, že znenie týchto dokumentov zodpovedá ich zneniu uverejnenému českou tlačou na internete, nie je preukázané, že by si žalobkyňa tieto dokumenty zaobstarala nezákonne. Komisia teda nemôže tvrdiť, že žalobkyňa ich predkladá v rozpore s povinnosťou zachovávať dôvernú vyplývajúcou zo skutočnosti, že jej boli poskytnuté v rámci vnútroštátneho súdneho konania.
- 27 V tejto súvislosti treba uviesť, že dôverný charakter týchto dokumentov bol v každom prípade porušený na základe skutočnosti, že došlo k tomuto uverejneniu na internete, takže ich predloženie do spisu v prejednávanej veci nijako inak uvedený charakter neporušuje (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. mája 2015, Dalli/Komisia, T-562/12, EU:T:2015:270, bod 50).
- 28 Po druhé Komisia na podporu svojho tvrdenia, že ponechanie týchto dokumentov v spise v prejednávanej veci predstavuje obchádzanie postupu stanoveného nariadením č. 1049/2001 pre žiadosť o prístup k dokumentom, len uvádza uznesenie zo 14. mája 2019, Maďarsko/Parlament (C-650/18, neuverejnené, EU:C:2019:438, bod 14), rozsudok z 31. januára 2020, Slovinsko/Chorvátsko (C-457/18, EU:C:2020:65, bod 68), ako aj uznesenie zo 17. decembra 2020, Wagenknecht/Komisia (T-350/20, neuverejnené, EU:T:2020:635, bod 19).
- 29 Podľa judikatúry, na ktorú sa odvoláva Komisia, sa pritom Súdny dvor a Všeobecný súd domnievali, že žalobca tým, že v rámci konania o žalobe uplatňuje a predkladá právne stanovisko právneho servisu určitej inštitúcie Únie, ktoré obsahuje právne posúdenie právnych otázok relevantných z hľadiska predmetu žaloby, zamýšľa v tomto konaní konfrontovať túto inštitúciu s týmto právnym stanoviskom. Domnievali sa, že ak by sa povolilo ponechanie tohto právneho stanoviska v spise, aj keď jeho uverejnenie dotknutá inštitúcia nepovolila, znamenalo by to, že by sa žalobcovi umožnilo obísť postup stanovený nariadením č. 1049/2001 pre žiadosť o prístup k takémuto dokumentu.
- 30 Treba uviesť, že rozhodnutia citované v bode 28 vyššie sa týkali situácie, keď sa v rámci súdneho konania predkladalo stanovisko právneho servisu určitej inštitúcie Únie, t. j. dokument určený na vnútorné použitie. Ďalej rozhodnutie nezaložiť dokument do spisu bolo v nich odôvodnené tým, že dotknutá inštitúcia by bola v rámci konania o žalobe nútená verejne zaujať stanovisko k obsahu tohto dokumentu, čo by mohlo ohroziť záujem inštitúcií žiadať o právne stanoviská a dostávať nezávislé, objektívne a úplné stanoviská.
- 31 Treba konštatovať, že táto judikatúra nie je v prejednávanej veci uplatniteľná.
- 32 V prejednávanej veci totiž v prípade dokumentov predložených v prílohách A.10 až A.12 k žalobe nejde o interné dokumenty Parlamentu, ani Komisie. Ďalej vzhľadom na to, že predmet prejednávanej žaloby sa týka zákonnosti rozhodnutia Parlamentu o zamietnutí prístupu k určitým dokumentom, v prejednávanej veci nejde o to žiadať Parlament alebo Komisiu, aby zaujali stanovisko k obsahu dokumentov predložených v prílohách A.10 až A.12 k žalobe, t. j. k auditu vykonanému Komisiou alebo k existencii konfliktom záujmov v Českej republike.
- 33 Preto nie je dôvod vyhovieť žiadosti Komisie, aby dokumenty predložené žalobkyňou ako prílohy A.10 až A.12 k žalobe boli vyňaté zo súdneho spisu.

O čiastočnej strate záujmu žalobkyne na konaní

- 34 Žalobkyňa tvrdí, že má naďalej záujem na konaní, a to aj po čiastočnom uverejnení záverečnej audítorskej správy, keďže táto okolnosť nemá vplyv na to, či Parlament prijal napadnuté rozhodnutie v súlade s uplatniteľnými právnymi predpismi. Podľa judikatúry sa nemožno domnievať, že dotknutá inštitúcia si splnila svoju povinnosť poskytnúť prístup k dokumentu len z toho dôvodu, že tento dokument bol sprístupnený treťou osobou. Žalobkyňa tiež uvádza, že Komisia uverejnila iba časť záverečnej audítorskej správy, a nie jej úplné znenie.
- 35 Parlament uvádza, že po uverejnení záverečnej audítorskej správy Komisiou vzniká otázka, či žalobkyňa má ešte stále záujem na konaní, keďže jej žaloba o neplatnosť sa týka zamietnutia prístupu k tejto správe, a uvádza, že toto rozhodnutie ponecháva na Všeobecný súd. Dodáva, že judikatúra citovaná žalobkyňou nie je relevantná, keďže v prejednávanej veci bola záverečná audítorská správa uverejnená jej autorom, teda Komisiou.
- 36 Komisia tvrdí, že čiastočné uverejnenie záverečnej audítorskej správy je v súlade s cieľmi nariadenia č. 1049/2001 a zbavuje prvý žalobný dôvod, pokiaľ ide o túto správu, jeho predmetu.
- 37 V prejednávanej veci je nesporné, že žalobkyňa mala v okamihu podania tejto žaloby 31. marca 2021 záujem na konaní.
- 38 Po podaní prejednávanej žaloby, t. j. 23. apríla 2021, pritom Komisia uverejnila na svojich internetových stránkach záverečnú audítorskú správu, v ktorej boli odstránené údaje týkajúce sa vnútorného fungovania trustových fondov AB Private Trust I a AB Private Trust II, ako aj osobné údaje dotknutých fyzických osôb.
- 39 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora musí záujem žalobcu na konaní existovať vo vzťahu k predmetu žaloby vo fáze jej podania, lebo inak by bola neprípustná. Tento predmet sporu, rovnako ako záujem na konaní musia pretrvávať až do vyhlásenia rozhodnutia súdu, v opačnom prípade musí byť konanie zastavené, čo predpokladá, že žaloba môže svojím výsledkom priniesť prospech účastníkovi konania, ktorý ju podal (pozri rozsudky z 30. apríla 2020, Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych/Komisia, C-560/18 P, EU:C:2020:330, bod 38 a citovanú judikatúru, a z 21. januára 2021, Leino-Sandberg/Parlament, C-761/18 P, EU:C:2021:52, bod 32 a citovanú judikatúru).
- 40 Treba konštatovať, že hoci bola záverečná audítorská správa uverejnená Komisiou v znení s odstránenými údajmi, Parlament formálne nezrušil napadnuté rozhodnutie, takže predmet sporu na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, zostal zachovaný (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. januára 2021, Leino-Sandberg/Parlament, C-761/18 P, EU:C:2021:52, bod 33 a citovanú judikatúru).
- 41 Treba sa však domnievať, že z dôvodu tohto uverejnenia žalobkyňa stratila záujem domáhať sa zrušenia rozhodnutia Parlamentu, ktorým bol prístup k tomuto dokumentu zamietnutý na základe výnimky stanovenej v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001.
- 42 Uverejnením záverečnej audítorskej správy na internete totiž Komisia sprístupnila tento dokument verejnosti.

- 43 Treba však poukázať na to, že podľa ustálenej judikatúry je nariadenie č. 1049/2001, ako je uvedené v jeho odôvodnení 1, v súlade s vôľou vytvárať zväzok medzi národmi Európy, v ktorom sa rozhodnutia prijímajú čo najotvorenejším spôsobom a čo najbližšie k občanom. Ako je pripomenuté v odôvodnení 2 tohto nariadenia, právo na prístup verejnosti k dokumentom inštitúcií sa viaže na ich demokratickú povahu (pozri rozsudok z 22. marca 2018, *De Capitani/Parlament*, T-540/15, EU:T:2018:167, bod 57 a citovanú judikatúru). Cieľom nariadenia č. 1049/2001 je zabezpečiť širokej verejnosti právo na prístup k dokumentom inštitúcií, a nie stanoviť pravidlá určené na ochranu osobitného záujmu, ktorý určitá osoba môže mať na prístupe k niektorému z dokumentov (rozsudok z 1. februára 2007, *Sison/Rada*, C-266/05 P, EU:C:2007:75, bod 43).
- 44 Ako uviedol Súdny dvor, vyplýva to najmä z článku 2 ods. 1, článku 6 ods. 1 a článku 12 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001, ako aj z názvu a odôvodnení 4 a 11 tohto nariadenia. Prvé z týchto ustanovení totiž zaručuje právo na prístup bez rozdielu všetkým občanom Únie a všetkým fyzickým a právnickým osobám s bydliskom alebo sídlom v členskom štáte, druhé ustanovenie v tejto súvislosti spresňuje, že žiadateľ nie je povinný uviesť dôvody svojej žiadosti. Tretie z týchto ustanovení stanovuje, že v čo najväčšej miere inštitúcie „priamo“ sprístupnia dokumenty verejnosti v elektronickej forme alebo prostredníctvom registra. Názov nariadenia č. 1049/2001, ako aj jeho odôvodnenia 4 a 11 tiež zdôrazňujú, že účelom tohto nariadenia je sprístupniť dokumenty inštitúcií „verejnosti“ (rozsudok z 1. februára 2007, *Sison/Rada*, C-266/05 P, EU:C:2007:75, bod 44).
- 45 Treba tiež pripomenúť, že v zmysle článku 2 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001 má právo na prístup k dokumentom inštitúcií „každý občan Únie a každá fyzická alebo právnická osoba s bydliskom alebo sídlom v niektorom členskom štáte“. Z toho vyplýva, že účelom tohto nariadenia je zaručiť prístup k dokumentom pre všetkých, a nie iba prístup žiadateľa k dokumentom, ktoré sa ho týkajú (rozsudky zo 6. júla 2006, *Franchet a Byk/Komisia*, T-391/03 a T-70/04, EU:T:2006:190, bod 136, a z 12. mája 2015, *Technion a Technion Research & Development Foundation/Komisia*, T-480/11, EU:T:2015:272, bod 74).
- 46 Z toho vyplýva, že po uverejnení záverečnej audítorskej správy už rozhodnutie Parlamentu o zamietnutí prístupu k tomuto dokumentu na základe článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001 nevyvoláva nijaké účinky, keďže autor tohto dokumentu – t. j. Komisia – sa rozhodol sprístupniť ho verejnosti.
- 47 Treba konštatovať, že v prípade zrušenia napadnutého rozhodnutia v časti, v ktorej Parlament zamietol prístup k záverečnej audítorskej správe, by Parlament v novom rozhodnutí o žiadosti žalobkyne o prístup mohol len konštatovať, že tento dokument sa z dôvodu jeho uverejnenia Komisiou stal verejným. Zrušenie napadnutého rozhodnutia v časti, v ktorej je žalobkyňa zamietnutý prístup k záverečnej audítorskej správe, by pritom nevyvolalo nijaké ďalšie dôsledky v porovnaní so sprístupnením tohto dokumentu a nemohlo by žalobkyňu priniesť prospech.
- 48 Tento záver nie je spochybnený tvrdením žalobkyne, že Komisia neuverejnila úplné znenie záverečnej audítorskej správy.
- 49 Treba totiž pripomenúť, že žiadosť o prístup k dokumentu na základe nariadenia č. 1049/2001 má za následok sprístupnenie tohto dokumentu verejnosti, a teda môže viesť len ku sprístupneniu verejnej verzie tohto dokumentu.

- 50 V tejto súvislosti treba poukázať na to, že Komisia pri zverejnení záverečnej audítorskej správy na svojich internetových stránkach uviedla, že „táto záverečná správa o audite sa uverejňuje s prihliadnutím na požiadavky na ochranu určitých informácií, ako sú osobné údaje alebo obchodné tajomstvo podľa nariadenia č. 1049/2001“.
- 51 Z toho vyplýva, že rozhodnutie Komisie nesprístupniť verejnosti určité údaje obsiahnuté v záverečnej audítorskej správe nie je založené na výnimke stanovenej v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001, ktorá sa týka ochrany účelu inšpekcií, vyšetrovania a auditu.
- 52 Zrušenie napadnutého rozhodnutia v časti, v ktorej Parlament zamietol prístup k záverečnej audítorskej správe na základe článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001, by preto nemohlo mať za následok zverejnenie týchto údajov. Keďže Parlament nie je autorom záverečnej audítorskej správy, nemohol by ísť nad rámec sprístupnenia povoleného Komisiou, t. j. autorom tohto dokumentu.
- 53 Z dôvodu uverejnenia záverečnej audítorskej správy teda žalobkyňa získala jediný prospech, ktorý jej mohla priniesť jej žaloba v časti, v ktorej sa týka zamietnutia prístupu k tomuto dokumentu na základe článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001.
- 54 Treba tiež poukázať na to, že na preukázanie pretrvávania jej záujmu na zrušení rozhodnutia o zamietnutí prístupu k záverečnej audítorskej správe sa žalobkyňa nemôže úspešne odvolávať na bod 45 rozsudku z 21. januára 2021, Leino-Sandberg/Parlament (C-761/18 P, EU:C:2021:52), podľa ktorého „nemožno sa... domnievať, že dotknutá inštitúcia splnila svoju povinnosť poskytnúť prístup k dokumentu len na základe skutočnosti, že tento dokument bol [sprístupnený] treťou osobou a že žiadateľ sa s ním oboznámil“.
- 55 Táto judikatúra sa totiž v prejednávanej veci neuplatní, keďže sprístupnenie záverečnej audítorskej správy vyplýva z jej uverejnenia na internete Komisiou, teda inštitúciou, ktorá je jej autorom.
- 56 Skutočnosť, že sa žalobkyňa rozhodla požiadať o prístup k záverečnej audítorskej správe Parlament a nie inštitúciu, ktorá je jej autorom, nemôže viesť k tomu, že by sa uverejnenie tohto dokumentu Komisiou považovalo za sprístupnenie „treťou osobou“.
- 57 V tejto súvislosti treba uviesť, že v bode 46 rozsudku z 21. januára 2021, Leino-Sandberg/Parlament (C-761/18 P, EU:C:2021:52), na ktorý sa odvoláva žalobkyňa, Súdny dvor dospel k záveru, že na rozdiel od situácie, keď dotknutá inštitúcia sama sprístupnila dokument, a tak žiadateľovi umožnila oboznámiť sa s ním a zákonne ho použiť, pričom bol uistený o úplnosti a celistvosti tohto dokumentu, nemožno dokument sprístupnený treťou osobou považovať za úradný dokument ani za dokument vyjadrujúci oficiálne stanovisko inštitúcie, ak táto inštitúcia jednoznačne nepotvrdí, že získaný dokument skutočne pochádza od nej a vyjadruje jej oficiálne stanovisko.
- 58 Súdny dvor teda rozhodol, že v situácii, keď navrhovateľka získala len prístup ku spornému dokumentu sprístupnenému treťou osobou, a keď jej Parlament aj naďalej odmietal poskytnúť prístup k požadovanému dokumentu, nebolo možné sa domnievať, že navrhovateľka získala prístup k poslednému uvedenému dokumentu v zmysle nariadenia č. 1049/2001, ani že by tak stratila záujem domáhať sa zrušenia sporného rozhodnutia len z dôvodu tohto sprístupnenia. V takejto situácii si navrhovateľka naopak zachováva skutočný záujem na získaní prístupu

k overenej verzii požadovaného dokumentu v zmysle článku 10 ods. 1 a 2 tohto nariadenia, ktorá zaručuje, že táto inštitúcia je jeho autorom a že tento dokument vyjadruje jej oficiálne stanovisko (rozsudok z 21. januára 2021, Leino-Sandberg/Parlament, C-761/18 P, EU:C:2021:52, bod 48).

- 59 V prejednávanej veci však nejde o takýto prípad. Uverejnenie záverečnej audítorskej správy Komisiou, ktorá je jej autorom, zaručuje, že žalobkyňa mala prístup k overenej verzii dokumentu.
- 60 Z toho vyplýva, že keďže žalobkyňa už nemá záujem na konaní, pokiaľ ide o jej návrh na zrušenie napadnutého rozhodnutia v časti, v ktorej Parlament zamietol prístup k záverečnej audítorskej správe, konanie o tomto návrhu sa zastavuje.
- 61 Prejednávaná žaloba sa preto musí považovať za návrh na čiastočné zrušenie napadnutého rozhodnutia, a to v časti, v ktorej Parlament zamietol žalobkyni prístup k listu Komisie.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001 spočívajúcom v tom, že Parlament nepreukázal dodržanie podmienok pre zamietnutie prístupu k listu Komisie

- 62 Žalobkyňa tvrdí, že Parlament nemohol založiť svoje zamietnutie prístupu k listu Komisie na článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001 s tvrdením, že by jeho sprístupnenie ohrozilo účel prebiehajúceho vyšetovania, keďže po prvé audítorské vyšetovanie už dosiahlo svoj účel a po druhé Parlament v každom prípade nepreukázal, že by jeho sprístupnenie mohlo toto vyšetovanie ohroziť.
- 63 Je potrebné pripomenúť, že z odôvodnenia 2 nariadenia č. 1049/2001 vyplýva, že transparentnosť umožňuje to, aby boli inštitúcie Únie vo vzťahu k občanom Únie v demokratickom systéme legitímnejšie, efektívnejšie a zodpovednejšie. Na tieto účely článok 1 tohto nariadenia stanovuje, že jeho cieľom je poskytnúť verejnosti čo najširšie právo na prístup k dokumentom inštitúcií Únie. Z článku 4 uvedeného nariadenia, ktorý v tejto súvislosti stanovuje režim výnimiek, tiež vyplýva, že toto právo na prístup podlieha aj určitým obmedzeniam z dôvodu verejného alebo súkromného záujmu (pozri rozsudky z 22. januára 2020, MSD Animal Health Innovation a Intervet international/EMA, C-178/18 P, EU:C:2020:24, body 50 až 52 a citovanú judikatúru, a z 28. mája 2020, Campbell/Komisia, T-701/18, EU:T:2020:224, bod 25 a citovanú judikatúru).
- 64 Keďže sa tieto výnimky odchyľujú od zásady čo najširšieho prístupu verejnosti k dokumentom, treba ich vykladať a uplatňovať reštriktívne (pozri rozsudky z 22. januára 2020, MSD Animal Health Innovation a Intervet international/EMA, C-178/18 P, EU:C:2020:24, bod 53 a citovanú judikatúru, a z 28. mája 2020, Campbell/Komisia, T-701/18, EU:T:2020:224, bod 26 a citovanú judikatúru).
- 65 Medzi výnimkami z práva na prístup k dokumentom sa nachádza výnimka uvedená v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001, podľa ktorej inštitúcie zamietnu prístup k dokumentu v prípade, ak by sa jeho sprístupnením porušila ochrana účelu inšpekcií, vyšetovania a auditu, pokiaľ nepreváži verejný záujem na jeho sprístupnení.
- 66 Na úvod treba uviesť, že posúdenie dôvodnosti uplatnenia niektorej z výnimiek stanovených v článku 4 nariadenia č. 1049/2001 sa musí vykonať so zreteľom na skutočnosti existujúce v čase prijatia rozhodnutia o zamietnutí prístupu k dokumentom na základe tejto výnimky. Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora totiž vyplýva, že zákonnosť aktu Únie sa musí posudzovať podľa skutkových a právnych okolností existujúcich v čase prijatia aktu (pozri rozsudky z 11. mája 2017,

Švédsko/Komisia, C-562/14 P, EU:C:2017:356, bod 63 a citovanú judikatúru, a zo 6. februára 2020, Compañía de Tranvías de la Coruña/Komisia, T-485/18, EU:T:2020:35, bod 36 a citovanú judikatúru).

- 67 V prejednávanej veci je dátum 15. január 2021, keď bolo prijaté napadnuté rozhodnutie, jediným relevantným dátumom, pokiaľ ide o otázku, či bola výnimka založená na článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001 odôvodnená. Keďže uverejnenie záverečnej audítorskej správy na internetových stránkach Komisie 23. apríla 2021 nasledovalo až po prijatí napadnutého rozhodnutia, je toto uverejnenie pre posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia irelevantné.
- 68 Tvrdenia žalobkyne uvedené v replike, podľa ktorých uverejnenie záverečnej audítorskej správy Komisiou potvrdzuje dôvodnosť jej žaloby, lebo Komisia sprístupnením záverečnej audítorskej správy pripustila, že už nie je možné ohroziť dosiahnutie účelu jej vyšetovania a auditu, je preto potrebné zamietnuť ako neúčinné.

O prvej časti prvého žalobného dôvodu založenej na tom, že vyšetovanie už dosiahlo svoj účel

- 69 Žalobkyňa tvrdí, že Parlament nebol oprávnený jej zamietnuť prístup k listu Komisie s odôvodnením, že jeho sprístupnenie mohlo ohroziť účel prebiehajúceho vyšetovania, keďže vyšetovanie už dosiahlo svoj účel.
- 70 Domnieva sa, že vyšetovanie, ktoré uvádza Parlament, je auditorským vyšetovaním začatým Generálnym riaditeľstvom Komisie pre regionálnu a mestskú politiku a Generálnym riaditeľstvom Komisie pre zamestnanosť, sociálne záležitosti a začlenenie, ktorého cieľom je kontrolovať súlad systémov riadenia a kontroly zavedených v Českej republike s právnym rámcom pre predchádzanie konfliktom záujmov.
- 71 Žalobkyňa tvrdí, že ku dňu, keď Komisia vydala „follow-up“ list, už bolo vyšetovacie konanie ukončené, že už nemohlo dôjsť k ohrozeniu dosiahnutia účelov auditu a že sa už teda výnimka neuplatňovala. Žalobkyňa uvádza, že podľa tohto „follow-up“ listu boli auditorské zistenia objasnené, niektoré odporúčania auditu boli vykonané a ostatné boli naďalej otvorené. Tvrdí, že k tomuto dátumu sa Komisia v súlade s článkom 75 ods. 1 a 3 nariadenia č. 1303/2013 uistila o spôsobe, akým fungujú systémy riadenia a kontroly zavedené Českou republikou, a požiadala české orgány, aby prijali opatrenia, ktoré považovali za nevyhnutné.
- 72 Audit tak dosiahol svoj účel, keďže umožnil Komisii predložiť svoje závery a formulovať odporúčania. Komisia v liste zaslanom žalobkyni 22. októbra 2020 uviedla, že „v tomto štádiu procesu, po vydaní záverečnej audítorskej správy, je len na dotknutých dotačných orgánoch, aby vykonali odporúčania“. Podľa žalobkyne však vykonanie odporúčaní vydaných v rámci auditu nemožno považovať za „prebiehajúce vyšetovanie“. Striktný výklad výnimky stanovenej v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001 neumožňuje zahrnúť do nej jednoduchú kontrolu uplatňovania už vydaných odporúčaní.
- 73 Treba uviesť, že cieľom článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001, ktorý sa ako každá výnimka z práva na prístup k dokumentom má vykladať a uplatňovať striktnie, nie je ochrana vyšetovania ako takého, ale ochrana účelov tohto vyšetovania (pozri rozsudok z 5. apríla 2017, Francúzsko/Komisia, T-344/15, EU:T:2017:250, bod 83 a citovanú judikatúru). Toto ustanovenie sa teda uplatní len vtedy, ak sprístupnenie predmetných dokumentov môže ohroziť dokončenie

- inšpekcie, vyšetrovania alebo auditu (rozsudky zo 6. júla 2006, Franchet a Byk/Komisia, T-391/03 a T-70/04, EU:T:2006:190, bod 109, a zo 7. júna 2011, Toland/Parlament, T-471/08, EU:T:2011:252, bod 43).
- 74 Na jednotlivé úkony v rámci vyšetrovania alebo inšpekcie sa nepochybne môže naďalej vzťahovať výnimka založená na ochrane inšpekcií, vyšetrovania a auditu, pokiaľ vyšetrovanie alebo inšpekcia pokračujú, a to aj vtedy, ak konkrétne vyšetrovanie alebo inšpekcia, v rámci ktorých bola vypracovaná správa, ku ktorej sa požaduje prístup, sa skončili (pozri rozsudky zo 6. júla 2006, Franchet a Byk/Komisia, T-391/03 a T-70/04, EU:T:2006:190, bod 109 a citovanú judikatúru, a zo 7. júna 2011, Toland/Parlament, T-471/08, EU:T:2011:252, bod 44 a citovanú judikatúru).
- 75 Pripustiť, že na všetky dokumenty, ktoré súvisia s inšpekciami, vyšetrovaním alebo auditom, sa vzťahuje výnimka uvedená v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001 až dotedy, kým nie sú prijaté opatrenia, ktoré majú nadväzovať na takéto konania, by však znamenalo podmieniť prístup k uvedeným dokumentom neistou, budúcou a prípadne v čase vzdialenou udalosťou, ktorá závisí od rýchlosti a usilovnosti jednotlivých orgánov. Takéto riešenie by bolo v rozpore s cieľom spočívajúcim v zabezpečení prístupu verejnosti k dokumentom týkajúcim sa prípadných nezrovnalostí pri správe finančných záujmov, v úsilí poskytnúť občanom možnosť efektívnejšie kontrolovať zákonnosť výkonu verejnej moci (pozri rozsudky zo 6. júla 2006, Franchet a Byk/Komisia, T-391/03 a T-70/04, EU:T:2006:190, body 111 a 112 a citovanú judikatúru, a zo 7. júna 2011, Toland/Parlament, T-471/08, EU:T:2011:252, bod 45 a citovanú judikatúru).
- 76 Je teda potrebné overiť, či v čase prijatia napadnutého rozhodnutia ešte prebiehali inšpekcie a vyšetrovanie, ktoré mohli byť sprístupnením listu Komisie ohrozené, a či pokračovali v primeranej lehote (rozsudok zo 6. júla 2006, Franchet a Byk/Komisia, T-391/03 a T-70/04, EU:T:2006:190, bod 113; pozri tiež rozsudok zo 7. júna 2011, Toland/Parlament, T-471/08, EU:T:2011:252, bod 46 a citovanú judikatúru).
- 77 Z uvedených úvah vyplýva, že výnimka z práva na prístup stanovená v článku 4 odsek 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001 sa môže vyhlásiť za uplatniteľnú na správu o audite, ktorej sprístupnenie by ohrozilo inšpekciu alebo vyšetrovanie, ktoré by na základe obsahu tejto správy naďalej prebiehali v primeranej lehote (rozsudok zo 7. júna 2011, Toland/Parlament, T-471/08, EU:T:2011:252, bod 47).
- 78 Treba konštatovať, že Parlament v napadnutom rozhodnutí uviedol, že „dotedy kým bude vyšetrovanie pokračovať, na rôzne úkony vyšetrovania, ako napríklad na konkrétny audit, ktorý viedol k vypracovaniu tejto správy o audite, sa môže naďalej vzťahovať táto výnimka“. Parlament konštatoval, že „požadované dokumenty vypracovala Komisia v rámci prebiehajúceho vyšetrovania možného porušenia práva Európskej únie týkajúceho sa predchádzania konfliktom záujmov zo strany Českej republiky a že by ich sprístupnenie ohrozilo účel tohto vyšetrovania“ a že „sprístupnenie týchto dokumentov by mohlo ohroziť účel tohto vyšetrovania“.
- 79 V prejednávanej veci Komisia vykonala audit týkajúci sa fungovania systémov riadenia a kontroly zavedených v Českej republike na zabránenie konfliktom záujmov najmä na základe článku 75 nariadenia č. 1303/2013.
- 80 V tejto súvislosti článok 75 ods. 1 nariadenia č. 1303/2013 stanovuje, že Komisia sa na základe dostupných informácií, vrátane auditov vykonávaných orgánmi Únie, uistí, či si členské štáty vytvorili systémy riadenia a kontroly, ktoré zodpovedajú tomuto nariadeniu a pravidlám pre

jednotlivé európske štrukturálne a investičné fondy (ďalej len „EŠIF“) a či tieto systémy efektívne fungujú počas vykonávania programov. Podľa článku 75 ods. 2 tohto nariadenia môžu úradníci Komisie alebo oprávnení zástupcovia Komisie vykonať audity, ktoré môžu zahŕňať najmä overovanie účinného fungovania systémov riadenia a kontroly v programe alebo jeho časti, operácie a hodnotenie riadneho finančného riadenia operácií alebo programov. V súlade s článkom 75 ods. 3 toho istého nariadenia Komisia môže od členského štátu vyžadovať prijatie opatrení potrebných na zabezpečenie účinného fungovania jeho systémov riadenia a kontroly alebo správnosti výdavkov v súlade s pravidlami pre jednotlivé EŠIF.

- 81 Okrem toho článok 144 nariadenia č. 1303/2013, ktorý upravuje kritériá na vykonávanie finančných opráv, stanovuje, že Komisia uskutoční finančné opravy zrušením celého príspevku Únie na operačný program alebo jeho časti, keď po vykonaní potrebného preskúmania príde okrem iného k záveru, že v účinnom fungovaní systému riadenia a kontroly operačného programu existujú závažné nedostatky, ktoré ohrozili príspevok Únie už vyplatený na operačný program. Podľa konania stanoveného v článku 145 nariadenia č. 1303/2013 Komisia pred prijatím rozhodnutia o finančnej oprave začne konanie tým, že informuje členský štát o predbežných záveroch svojho skúmania a požiada členský štát, aby do dvoch mesiacov predložil svoje pripomienky. Tento článok opisuje postup dialógu medzi Komisiou a dotknutým členským štátom a okrem iného v odseku 4 stanovuje, že keď členský štát neprijme predbežné závery Komisie, Komisia ho pozve na vypočutie s cieľom zabezpečiť dostupnosť všetkých relevantných informácií a zistení, ktoré tvoria základ pre závery Komisie týkajúce sa žiadosti o finančnú opravu. Navyše článok 145 ods. 6 toho istého nariadenia stanovuje, že s cieľom uplatniť finančné opravy Komisia prijme prostredníctvom vykonávacích aktov rozhodnutie do šiestich mesiacov od dátumu vypočutia alebo od dátumu prijatia dodatočných informácií, ak členský štát po vypočutí odsúhlasí predloženie takýchto dodatočných informácií a že zohľadní všetky informácie a pripomienky predložené v priebehu konania. Navyše článok 145 ods. 7 nariadenia č. 1303/2013 okrem iného stanovuje, že ak Komisia pri vykonávaní svojich zodpovedností podľa článku 75 toho istého nariadenia zistí nezrovnalosti preukazujúce závažné nedostatky v účinnom fungovaní systémov riadenia a kontroly, výsledná finančná oprava zníži podporu z EŠIP na operačný program.
- 82 V tejto súvislosti žalobkyňa nesprávne tvrdí, že vydaním „follow-up“ listu bol cieľ článku 75 nariadenia č. 1303/2013 dosiahnutý, keďže Komisia sa uistila o spôsobe, akým fungujú systémy riadenia a kontroly zavedené Českou republikou a požiadala české orgány, aby prijali opatrenia potrebné na zabezpečenie tohto fungovania. Účelom predmetného auditu vykonávaného na základe tohto článku je totiž, aby sa Komisia uistila o súlade systémov kontroly a riadenia existujúcich v Českej republike s právom Únie, pričom na tento účel môže požiadať české orgány, aby prijali potrebné opatrenia.
- 83 Ako uvádza Parlament, účel vyšetrovania Komisie nemožno obmedziť len na analýzu systémov zavedených Českou republikou. Vykonanie auditorských odporúčaní Komisie zo strany štátu je totiž jednou z etáp na dosiahnutie účelu vyšetrovania, ktorým je zabezpečiť súlad systémov kontroly a riadenia členského štátu s právom Únie.
- 84 Z ustanovení uvedených v bodoch 80 a 81 vyššie a zo všeobecnej štruktúry nariadenia č. 1303/2013 vyplýva, že vypracovanie záverečnej auditorskej správy a zaslanie tejto správy, ktorá obsahuje odporúčania týkajúce sa opatrení, ktoré sa majú prijať, sa končí len jedna etapa procesu, a to fáza auditu, a začína sa fáza komunikácie s dotknutým členským štátom na tému predmetných opatrení (uznesenie zo 16. septembra 2019, Poľsko/Komisia, T-703/18, neuvverejnené, EU:T:2019:628, bod 53).

- 85 Cieľom tejto fázy komunikácie je umožniť dotknutému členskému štátu, aby poskytol dodatočné informácie, ktoré by mohli zmeniť závery uvedené v záverečnej audítorskej správe, prípadne vykonal opatrenia odporúčané Komisiou alebo tiež navrhol alternatívne opatrenia (uznesenie zo 16. septembra 2019, Poľsko/Komisia, T-703/18, neuvverejnené, EU:T:2019:628, bod 54).
- 86 Tento výklad je tiež uplatniteľný na „follow-up“ list, v ktorom Komisia monitoruje odporúčania formulované v záverečnej audítorskej správe a ktorý tiež začína fázu komunikácie s členským štátom.
- 87 V prejednávanej veci je pritom potrebné konštatovať, že žalobkyňa uznáva, že vo „follow-up“ liste zostali niektoré odporúčania naďalej otvorené. Ku dňu vydania „follow-up“ listu teda české orgány ešte mohli – pokiaľ išlo o odporúčania formulované v záverečnej audítorskej správe, ktoré boli naďalej otvorené – predložiť pripomienky s cieľom reagovať na tieto odporúčania.
- 88 V súlade s judikatúrou citovanou v bodoch 73 a 74 vyššie sa ochrana účelu vyšetrovania, ktorú zabezpečuje výnimka podľa článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001, nekončí vydaním záverečnej audítorskej správy ani vydaním „follow-up“ listu Komisie. Fáza komunikácie s členským štátom týkajúca sa odporúčaní Komisie, ktoré zostávajú otvorené, je súčasťou vyšetrovania, na ktoré sa táto výnimka vzťahuje.
- 89 Z toho vyplýva, že žalobkyňa nesprávne tvrdí, že na jednej strane audit dosiahol svoj účel, keďže Komisia predložila svoje závery a formulovala odporúčania vo „follow-up“ liste, a na druhej strane, že vykonávanie odporúčaní uvedených v záverečnej audítorskej správe a vo „follow-up“ liste českými orgánmi, ako aj kontrola ich vykonávania uskutočnená Komisiou nie sú súčasťou prebiehajúceho vyšetrovania.
- 90 Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobkyňa nemôže tvrdiť, že po vydaní „follow-up“ listu Komisie audit dosiahol svoj účel a nepredstavoval už prebiehajúce vyšetrovanie.
- 91 Žalobkyňa tiež tvrdí, že úvaha, že konanie o audite stanovené v článku 75 nariadenia č. 1303/2013 zahŕňa vopred neurčený počet komunikácií medzi Komisiou a dotknutým členským štátom, ktoré pokračujú dovtedy, kým môžu byť zistenia a odporúčania uvedené v audítorskej správe zmenené, by mali za následok, že by prístupnosť listu Komisie bolo podmienené existenciou náhodnej, budúcej a potenciálne veľmi vzdialenej udalosti, ktorá závisí od náležitej starostlivosti dotknutých orgánov. Tvrdí, že ukončenie dialógu medzi dotknutým členským štátom a Komisiou nie je nariadením č. 1303/2013 formalizované a závisí od vôle Komisie. Podľa judikatúry uvedenej v bode 75 vyššie je tento bezbrehý výklad pojmu „audit“ v rozpore s účelom nariadenia č. 1049/2001.
- 92 Z judikatúry vyplýva, že Parlament je oprávnený odvolávať sa na všeobecnú domnienku porušenia účelu vyšetrovania, inšpekcii a auditu a na jej základe odmietnuť prístupnosť dokumentov týkajúcich sa vyšetrovania, ktoré buď stále prebieha, alebo bolo práve ukončené a príslušné vnútroštátne orgány ešte v primeranej lehote nerozhodli o tom, ako sa bude v nadväznosti na jeho správu z vyšetrovania postupovať (pozri analogicky rozsudok z 1. septembra 2021, Homoki/Komisia, T-517/19, neuvverejnený, EU:T:2021:529, bod 63 a citovanú judikatúru).

- 93 Stačí uviesť, že Komisia v prejednávanej veci zaslala Českej republike „follow-up“ list 22. októbra 2020 v anglickom znení a 18. decembra 2020 v českom znení. Ako uvádza Parlament a ako vyplýva z „follow-up“ listu, trojmesačná lehota, v ktorej mali české orgány odpovedať na „follow-up“ list, začala bežať v okamihu zaslania českého znenia, teda ku dňu prijatia napadnutého rozhodnutia, t. j. 15. januára 2021, ešte neuplynula.
- 94 Treba preto konštatovať, že ku dňu prijatia napadnutého rozhodnutia, t. j. 15. januára 2021, ešte nebol účel vyšetrovania dosiahnutý, keďže české orgány ešte nezaujali svoje stanovisko k „follow-up“ listu.
- 95 Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobkyňa nesprávne tvrdí, že ku dňu prijatia napadnutého rozhodnutia nebol Parlament oprávnený odvolávať sa na výnimku uvedenú v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001.
- 96 Prvá časť prvého žalobného dôvodu sa preto musí zamietnuť.

O druhej časti prvého žalobného dôvodu založenej na tom, že Parlament nepreukázal, že by prístupnosť listu Komisie mohlo ohroziť vyšetrovanie

- 97 Žalobkyňa tvrdí, že aj za predpokladu, že by vyšetrovanie ešte „prebiehalo“, Parlament nepreukázal, že by prístupnosť listu Komisie mohlo toto vyšetrovanie ohroziť. Tvrdí, že podľa judikatúry okolnosť, že sa určitý dokument týka vyšetrovania, nemôže sama osebe postačovať na odôvodnenie uplatnenia výnimky podľa článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001, ale že inštitúcia musí poskytnúť vysvetlenia, pokiaľ ide o to, ako by prístup k tomuto dokumentu mohol viesť k primerane predvídateľnému riziku konkrétneho a efektívneho porušenia chráneného záujmu.
- 98 Treba pripomenúť, že v súlade so záverom uvedeným v bode 60 vyššie už nie je potrebné rozhodnúť o tvrdeniach žalobkyne týkajúcich sa zamietnutia prístupu k záverečnej audítorskej správe.
- 99 Pokiaľ ide o zamietnutie prístupu k listu Komisie, žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené.
- 100 Podľa ustálenej judikatúry sa má odôvodnenie vyžadované podľa článku 296 ZFEÚ prispôbiť povahe predmetného aktu a musia z neho jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie alebo orgánu, ktoré akt prijali, a to spôsobom, aby sa dotknuté osoby mohli oboznámiť s dôvodmi prijatého opatrenia a súd Únie ich mohol preskúmať. Požiadavka odôvodnenia sa musí posudzovať v závislosti od okolností daného prípadu, najmä v závislosti od obsahu aktu, povahy uvádzaných dôvodov a záujmu, ktorý môžu mať osoby, ktorým je akt určený, alebo iné osoby, ktorých sa akt priamo a osobne týka, na získaní týchto vysvetlení. Nevyžaduje sa, aby v odôvodnení boli presne uvedené všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, keďže otázku, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 296 ZFEÚ, treba posúdiť nielen so zreteľom na jeho znenie, ale aj na jeho kontext, ako aj všetky právne pravidlá upravujúce príslušnú oblasť (pozri rozsudky z 1. februára 2007, Sison/Rada, C-266/05 P, EU:C:2007:75, bod 80 a citovanú judikatúru, a z 26. marca 2020, Bonnafous/Komisia, T-646/18, EU:T:2020:120, body 22 a 23 a citovanú judikatúru).

- 101 Z ustálenej judikatúry takisto vyplýva, že ak inštitúcia, orgán, úrad alebo agentúra Únie, na ktorú bola podaná žiadosť o prístup k dokumentu, rozhodne o zamietnutí tejto žiadosti na základe jednej z výnimiek stanovených v článku 4 nariadenia č. 1049/2001, musí v zásade vysvetliť, ako môže prístup k tomuto dokumentu konkrétne a skutočne ohroziť záujem chránený touto výnimkou, pričom riziko takéhoto ohrozenia musí byť rozumne predvídateľné, a nie čisto hypotetické (pozri rozsudky z 29. októbra 2020, *Intercept Pharma a Intercept Pharmaceuticals/EMA*, C-576/19 P, EU:C:2020:873, bod 51 a citovanú judikatúru, a z 29. septembra 2021, *AlzChem Group/Komisia*, T-569/19, EU:T:2021:628, bod 39 a citovanú judikatúru).
- 102 Inštitúcii, ktorá odmietla poskytnúť prístup k dokumentu, teda prislúcha predložiť odôvodnenie umožňujúce pochopiť a overiť jednak, či sa požadovaného dokumentu skutočne týka oblasť, na ktorú sa vzťahuje uvádzaná výnimka, a jednak, či je potreba ochrany súvisiaca s touto výnimkou skutočná (rozsudok z 1. februára 2007, *Sison/Rada*, C-266/05 P, EU:C:2007:75, bod 61; pozri tiež rozsudok z 26. marca 2020, *Bonnafous/Komisia*, T-646/18, EU:T:2020:120, bod 24 a citovanú judikatúru).
- 103 Hoci je dotknutá inštitúcia povinná uviesť dôvody, ktoré v danom prípade odôvodňujú uplatnenie niektorej z výnimiek z práva na prístup k dokumentom stanovených v nariadení č. 1049/2001, nie je povinná poskytnúť informácie nad rámec toho, čo je nevyhnutné na pochopenie dôvodov, na ktorých je založené jej rozhodnutie, zo strany žiadateľa o prístup a na preskúmanie zákonnosti tohto rozhodnutia Všeobecným súdom (pozri rozsudok z 26. marca 2020, *Bonnafous/Komisia*, T-646/18, EU:T:2020:120, bod 25 a citovanú judikatúru).
- 104 Okrem toho v prípade, keď je rovnako ako v prejednávanej veci zamietnutie žiadosti potvrdené v následnej odpovedi na základe rovnakých dôvodov, ako sú dôvody, na ktorých sa zakladá pôvodné rozhodnutie o zamietnutí, je potrebné preskúmať dostatočnosť odôvodnenia vo svetle komunikácie medzi inštitúciou a žiadateľom s prihliadnutím na informácie, ktoré mal žiadateľ k dispozícii, pokiaľ ide o povahu a obsah požadovaných dokumentov (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. apríla 2000, *Kuijer/Rada*, T-188/98, EU:T:2000:101, bod 44).
- 105 Žalobkyňa v prvom rade tvrdí, že Parlament nepreukázal existenciu relevantnej súvislosti medzi listom Komisie a audítorským vyšetrovaním. Vzhľadom na skutočnosť, že návrh audítorskej správy, záverečná audítorská správa, ani „follow-up“ list neodkazujú na list Komisie, Parlament nepreukázal, že by výsledky audítorského vyšetrovania záviseli od tohto listu, a možno predpokladať, že tento list s audítorským vyšetrovaním nijako nesúvisí.
- 106 V prejednávanej veci treba po prvé pripomenúť, že požadovaným listom je list člena Komisie, p. Oettingera, zodpovedného najmä za rozpočet, ktorý bol adresovaný predsedovi vlády Českej republiky a ktorý bol v odpovedi Parlamentu na žiadosť žalobkyne o prístup identifikovaný ako súčasť dokumentov týkajúcich sa vyšetrovania predsedu vlády Českej republiky v súvislosti so zneužitím finančných prostriedkov EÚ a možnými konfliktmi záujmov.
- 107 Po druhé treba uviesť, že v rozhodnutí zo 14. septembra 2020 Parlament v odpovedi na pôvodnú žiadosť žalobkyne uviedol, že tento list sa po preskúmaní jeho obsahu týka prešetrovania ekonomických záujmov v zmysle článku 61 ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) 2018/1046 z 18. júla 2018 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie, o zmene nariadení (EÚ) č. 1296/2013, (EÚ) č. 1301/2013, (EÚ)

č. 1303/2013, (EÚ) č. 1304/2013, (EÚ) č. 1309/2013, (EÚ) č. 1316/2013, (EÚ) č. 223/2014, (EÚ) č. 283/2014 a rozhodnutia č. 541/2014/EÚ a o zrušení nariadenia (EÚ, Euratom) č. 966/2012 (Ú. v. EÚ L 193, 2018, s. 1), pričom toto ustanovenie obsahuje definíciu konfliktu záujmov.

- 108 Po tretie Parlament v napadnutom rozhodnutí uviedol, že Komisia ho informovala o tom, že sprístupnenie listu Komisie by narušilo prebiehajúce vyšetrovania a audity v súvislosti s otázkami nastolenými v uznesení. Domnieval sa, že dovedy, kým bude vyšetrovanie pokračovať, na rôzne vyšetrovacie úkony, ako napríklad na konkrétny audit, ktorý viedol k vypracovaniu správy o audite, sa môže naďalej vzťahovať výnimka stanovená v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001. Uviedol, že list Komisie bol vypracovaný Komisiou v rámci prebiehajúceho vyšetrovania možného porušenia práva Európskej únie týkajúceho sa predchádzania konfliktom záujmov zo strany Českej republiky.
- 109 Z toho teda vyplýva, ako uvádza Parlament, že list Komisie sa týkal rovnakej veci ako audítorské vyšetrovanie.
- 110 Po štvrté treba konštatovať – ako to urobila Komisia – že korešpondencia s pánom Oettingerom, členom Komisie, je v záverečnej audítorskej správe, ako aj vo „follow-up“ liste uvedená ako týkajúca sa činností českého predsedu vlády A. Babiša v českej Rade pre EŠIF.
- 111 Ako pritom tvrdí žalobkyňa, záverečná audítorská správa a „follow-up“ list boli uverejnené v českej tlači a boli jej známe pred prijatím napadnutého rozhodnutia. Nemôže teda tvrdiť, že list Komisie nebol uvedený v záverečnej audítorskej správe a vo „follow-up“ liste, čo sú dokumenty, ktoré takisto predložila v prílohe k žalobe.
- 112 Z toho vyplýva, že všetky tieto skutočnosti boli dostatočné na to, aby žalobkyňa pochopila, že list Komisie je dokumentom vzťahujúcim sa na audítorské vyšetrovanie v súvislosti s prípadným porušením práva Únie zo strany českého predsedu vlády v oblasti predchádzania konfliktom záujmov, a teda nemôže namietat, že odôvodnenie je v tomto ohľade nedostatočné.
- 113 Okrem toho žalobkyňa nemôže úspešne tvrdiť, že Parlament nepreukázal existenciu väzby medzi listom Komisie a audítorským vyšetrovaním, keď nepreukázal, že výsledky audítorského vyšetrovania závisia od tohto listu. Na preukázanie tejto väzby bol totiž Parlament povinný len preukázať, že tento list je súčasťou dokumentov týkajúcich sa prebiehajúceho vyšetrovania.
- 114 Žalobkyňa v druhom rade tvrdí, že Parlament tým, že nepreukázal väzbu medzi listom Komisie a audítorským vyšetrovaním, nepreukázal existenciu primerane predvídateľného rizika konkrétneho a skutočného ohrozenia audítorského vyšetrovania sprístupnením tohto listu. Parlament nevysvetlil, ako by sprístupnenie listu Komisie mohlo ohroziť audit.
- 115 Po prvé treba pripomenúť, že Parlament v napadnutom rozhodnutí odôvodnil zamietnutie prístupu k listu Komisie najmä tým, že účelom vyšetrovania Komisie bolo dať dotknutému členskému štátu príležitosť, aby si splnil povinnosti, ktoré mu vyplývajú z práva Únie, a umožniť mu výkon jeho práva na obranu proti námietkam vzneseným Komisiou a že členský štát je oprávnený očakávať od Komisie zachovanie dôvernosti, inak by začatie dialógu medzi Komisiou a členským štátom v záujme ukončenia údajného porušovania mohlo byť ešte ťažšie.
- 116 Treba pripomenúť, že účelom audítorského vyšetrovania, a najmä dialógu medzi Komisiou a českými orgánmi v súvislosti s odporúčaniami uvedenými v záverečnej audítorskej správe je umožniť Českej republike zosúladiť svoje systémy riadenia a kontroly s právom Únie v záujme

zabránenia konfliktom záujmov. Keďže však z analýzy prvej časti prvého žalobného dôvodu vyplýva, že ku dňu prijatia napadnutého rozhodnutia tento dialóg stále ešte prebiehal a že list Komisie je súčasťou tohto vyšetrovania, je odôvodnenie uvedené v napadnutom rozhodnutí dostatočné na vysvetlenie dôvodu, prečo sprístupnenie tohto listu mohlo ohroziť účel audítorského vyšetrovania.

- 117 Ako navyše uvádza Parlament, vzhľadom na priame zapojenie českého predsedu vlády, ktorý je podozrivý z toho, že sa nachádza v situácii konfliktu záujmov, bolo o to dôležitejšie rešpektovať dôvernú dialógu medzi ním a členom Komisie, aby sa zabezpečil otvorený dialóg v duchu spolupráce.
- 118 Po druhé Parlament v napadnutom rozhodnutí tiež uviedol, že vyšetrovatelia a osoby zainteresované na vyšetrovaní sa zdajú byť obklopení atmosférou hrozieb a že rýchle sprístupnenie listu Komisie by negatívne ovplyvnilo úroveň ich vzájomnej spolupráce a ohrozilo by schopnosť Komisie vykonávať svoje vyšetrovacie úlohy čo najefektívnejšie.
- 119 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že záujem chránený výnimkou týkajúcou sa ochrany účelu auditu, ktorá je stanovená v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001, spočíva v umožnení, aby sa audity uskutočňovali nezávisle a bez nátlaku, ktorý môže pochádzať od skúmaného subjektu či od iných dotknutých subjektov alebo všeobecne od verejnosti (rozsudok z 12. mája 2015, Technion a Technion Research & Development Foundation/Komisia, T-480/11, EU:T:2015:272, bod 63).
- 120 Žalobkyňa preto nesprávne tvrdí, že Parlament v napadnutom rozhodnutí dostatočne neuviedol, z akého dôvodu by sprístupnenie listu Komisie mohlo konkrétne a skutočne ohroziť účely audítorského vyšetrovania.
- 121 Žalobkyňa okrem toho tvrdí, že keďže návrh audítorskej správy, záverečná audítorská správa a „follow-up“ list boli uverejnené v českých médiách, a to prvý dokument v júni 2019, druhý v novembri 2019 a tretí v decembri 2020, sprístupnenie listu Komisie by nemalo za následok konkrétne a skutočné ohrozenie audítorského vyšetrovania.
- 122 Keďže žalobkyňa uznáva, že list Komisie nebol uverejnený ani len čiastočne a obsah tohto listu nie je reprodukován v dokumentoch uverejnených v českých médiách, treba konštatovať, že toto tvrdenie nemá vplyv na otázku, či sa na tento list vzťahovala výnimka stanovená v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001, najmä vzhľadom na potrebu zachovať dôvernú dialógu medzi českým predsedom vlády a Komisiou.
- 123 Zo všetkých vyššie uvedených skutočností vyplýva, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je dostatočné na pochopenie toho, že list Komisie bol súčasťou audítorského vyšetrovania a že sa teda naň vzťahovala výnimka uvedená v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001, a keďže toto vyšetrovanie stále prebiehalo v čase prijatia napadnutého rozhodnutia, potreba ochrany súvisiaca s touto výnimkou bola skutočná.
- 124 Z toho vyplýva, že druhú časť prvého žalobného dôvodu, a teda aj celý prvý žalobný dôvod treba zamietnuť.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001 tým, že Parlament nezohľadnil existenciu prevažujúceho verejného záujmu na zverejnení listu Komisie

- 125 Žalobkyňa tvrdí, že aj za predpokladu, že by audit predstavoval prebiehajúce vyšetrowanie, ktoré by mohlo byť sprístupnením listu Komisie ohrozené, Parlament jej nemohol odmietnuť prístup k tomuto dokumentu, keďže existuje prevažujúci verejný záujem na jeho zverejnení v zmysle článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001.
- 126 Žalobkyňa uvádza, že Únia je založená na dodržiavaní zásad právneho štátu a rešpektovaní ľudských práv, vrátane práva na obhajobu. Vzhľadom na skutočnosť, že v správe o vyšetrowacej misii a v uznesení Parlament vyjadril závažné obvinenia, pokiaľ ide o spôsob, akým je skupina Agrofert údajne riadená, malo by sa jej umožniť analyzovať dokumenty, na ktorých sú tieto tvrdenia založené, a brániť sa proti nim. Parlament bol údajne povinný zohľadniť prevažujúci verejný záujem na zverejnení listu Komisie, ktorý spočíva v ochrane základných práv a slobôd žalobkyne ako osoby, ktorej sa tieto tvrdenia priamo a osobne týkajú. Právny štát založený na ochrane základných práv a slobôd môže byť zachovaný len pri rešpektovaní týchto práv a slobôd v každom jednotlivom prípade, a záujem žalobkyne teda predstavuje verejný záujem v zmysle článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001.
- 127 Podľa ustálenej judikatúry prislúcha tomu, kto uvádza existenciu prevažujúceho verejného záujmu, aby konkrétnym spôsobom uviedol okolnosti odôvodňujúce sprístupnenie dotknutých dokumentov (pozri rozsudky z 11. mája 2017, Švédsko/Komisia, C-562/14 P, EU:C:2017:356, bod 56 a citovanú judikatúru, a z 29. septembra 2021, AlzChem Group/Komisia, T-569/19, EU:T:2021:628, bod 124 a citovanú judikatúru).
- 128 Treba pripomenúť, že podľa judikatúry citovanej v bode 45 vyššie je účelom nariadenia č. 1049/2001 zaručiť prístup k dokumentom pre všetkých, a nie iba prístup žiadateľa k dokumentom, ktoré sa ho týkajú.
- 129 Osobitný záujem, ktorého sa môže dovoliavať žiadateľ o prístup k dokumentu, ktorý sa ho osobne týka, teda nemôže byť zohľadnený v rámci posúdenia existencie prevažujúceho verejného záujmu v zmysle článku 4 ods. 2 poslednej časti vety nariadenia č. 1049/2001 (rozsudok zo 6. júla 2006, Franchet a Byk/Komisia, T-391/03 a T-70/04, EU:T:2006:190, bod 137; pozri tiež rozsudok z 12. mája 2015, Technion a Technion Research & Development Foundation/Komisia, T-480/11, EU:T:2015:272, bod 75 a citovanú judikatúru).
- 130 Všeobecný záujem, ktorý uplatňuje žalobkyňa, spočíva v práve na obhajobu. Je samozrejme pravda, že existencia práva na obhajobu predstavuje sama osebe všeobecný záujem. Skutočnosť, že v prejednávacom prípade sa toto právo prejavuje ako subjektívny záujem žalobkyne na obhajobe, však znamená, že záujem, ktorého sa dovoliava žalobkyňa, nie je záujem všeobecný, ale súkromný (rozsudok zo 6. júla 2006, Franchet a Byk/Komisia, T-391/03 a T-70/04, EU:T:2006:190, bod 138).
- 131 Z toho vyplýva, že Parlament sa v napadnutom rozhodnutí na základe judikatúry citovanej v bodoch 128 až 130 vyššie správne domnieval, že právo na obhajobu, na ktoré sa odvoláva žalobkyňa, nepredstavuje prevažujúci verejný záujem na zverejnení listu Komisie.
- 132 Druhý žalobný dôvod, a teda aj celú zostávajúcu časť žaloby je preto treba zamietnuť.

O trovách

- 133 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je potrebné uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s návrhmi Parlamentu.
- 134 Okrem toho podľa článku 137 rokovacieho poriadku ak Všeobecný súd konanie vo veci zastavil, o náhrade trov konania rozhodne podľa vlastnej úvahy. Pokiaľ ide o prejednávajúcu vec, vzhľadom na úvahy, ktoré priviedli Všeobecný súd k rozhodnutiu o čiastočnom zastavení konania, je opodstatnené uložiť žalobkyni povinnosť nahradiť aj s tým súvisiace trovy konania.
- 135 V súlade s článkom 138 ods. 1 rokovacieho poriadku inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci konania, znášajú svoje vlastné trovy konania. V dôsledku toho je potrebné rozhodnúť, že Komisia znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia komora)

rozhodol takto:

- 1. Konanie o návrhu na zrušenie rozhodnutia Európskeho parlamentu A(2019) 8551 C (D 300153) z 15. januára 2021 sa v rozsahu, v akom zamietol prístup k záverečnej auditorskej správe Komisie z 29. novembra 2019, sp. zn. ARES (2019) 7370050, týkajúcej sa auditu fungovania systémov riadenia a kontroly zavedených v Českej republike na zabránenie konfliktom záujmov, zastavuje.**
- 2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamietá.**
- 3. Agrofert, a. s. znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Parlamentu.**
- 4. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania.**

De Baere

Steinfatt

Kingston

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 28. septembra 2022.

Podpisy